

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2176/84 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Ιουλίου 1984

για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 113,

τους κανονισμούς περί κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών, καθώς και τους κανονισμούς που έχουν εκδοθεί βάσει του άρθρου 235 της συνθήκης και εφαρμόζονται στα εμπορεύματα που προκύπτουν από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων, και ιδίως τις διατάξεις των κανονισμών αυτών που επιτρέπουν παρέκκλιση από τη γενική αρχή της αντικαταστάσεως όλων των προστατευτικών μέτρων στα σύνορα μόνο από τα μέτρα που προβλέπονται στους εν λόγω κανονισμούς,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό του (ΕΟΚ) αριθ. 3017/79 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1580/82 ⁽²⁾, το Συμβούλιο θέσπισε κοινό καθεστώς για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας

ότι αυτό το κοινό καθεστώς έχει θεσπιστεί σύμφωνα με τις υφιστάμενες διεθνείς υποχρεώσεις, και ιδίως αυτές που απορρέουν από το άρθρο VI της γενικής συμφωνίας δασμών και εμπορίου, στο εξής καλουμένης «γενική συμφωνία», από τη συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της γενικής συμφωνίας (κώδιξ αντιντάμπινγκ του 1979) και από τη συμφωνία περί της ερμηνείας και της εφαρμογής των άρθρων VI, XVI και XXIII της γενικής συμφωνίας (κώδιξ για τις επιδοτήσεις και τους αντισταθμιστικούς δασμούς)

ότι, κατά την εφαρμογή των κανόνων αυτών, είναι ουσιώδες, προκειμένου να διατηρηθεί η ισορροπία δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που αυτές οι συμφωνίες επιδιώκουν να θεσπίσουν, να λάβει υπόψη της η Κοινότητα την ερμηνεία που δίδεται σ' αυτούς τους κανόνες από τους βασικούς εμπορικούς εταίρους της, όπως αυτή φαίνεται στη νομοθεσία ή την καθιερωμένη πρακτική

ότι είναι επιθυμητό οι κανόνες προσδιορισμού της κανονικής αξίας να παρουσιάζονται με σαφήνεια και κατά τρόπο αρκετά λεπτομερή ότι θα πρέπει, ιδιαίτερα, να διευκρινιστεί ότι όταν οι πωλήσεις στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής ή καταγωγής δεν αποτελούν, για οποιοδήποτε λόγο, κατάλληλη βάση για τον προσδιορισμό της υπάρξεως ντάμπινγκ, είναι δυνατό να γίνει χρήση μιας κατασκευασμένης κανονικής αξίας' ότι πρέπει να δοθούν παραδείγματα καταστάσεων που μπορούν να θεωρηθούν ότι δεν αντιπροσωπεύουν συνήθεις εμπορικές πράξεις, ιδίως όταν ένα προϊόν πωλείται σε τιμές κατώτερες από το κόστος παραγωγής ή όταν πραγματοποιούνται αγοραπωλησίες μεταξύ μερών τα οποία συνδέονται μεταξύ τους ή έχουν συνάψει συμπληρωματικό διακανονισμό' ότι πρέπει να αναφερθούν οι μέθοδοι που δύνανται να χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας στις περιπτώσεις αυτές

ότι πρέπει να καθοριστεί η τιμή εξαγωγής και να απαριθμηθούν οι προσαρμογές που χρειάζεται να επέλθουν στις περιπτώσεις όπου κρίνεται ότι συντρέχει λόγος να ανακατασκευασθεί μια τέτοια τιμή με βάση την πρώτη τιμή στην ελεύθερη αγορά

ότι, για να εξασφαλιστεί μια δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, πρέπει να θεσπιστούν κατευθυντήριες αρχές για τον καθορισμό των προσαρμογών που θα επέλθουν για τις υπάρχουσες διαφορές στα φυσικά χαρακτηριστικά, τις ποσότητες, τις συνθήκες και τους όρους πωλήσεως, και να δοθεί προσοχή στο γεγονός ότι το βάρος της αποδείξεως φέρει το πρόσωπο που ζητεί τέτοιες προσαρμογές

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 339 της 31. 12. 1979, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 178 της 22. 6. 1982, σ. 9.

ότι πρέπει να καθοριστεί επακριβώς η έκφραση «περιθώριο ντάμπινγκ» και να κωδικοποιηθεί η καθιερωμένη πρακτική της Κοινότητας σε θέματα μεθόδου υπολογισμού για την περίπτωση που οι τιμές ή τα περιθώρια ποικίλλουν

ότι είναι ευκταίο να οριστεί επακριβώς ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να προσδιορίζεται το ποσό κάθε επιδοτήσεως

ότι είναι σκόπιμο να εκτεθούν ορισμένοι παράγοντες που μπορεί να είναι χρήσιμοι για τον προσδιορισμό της ζημίας

ότι είναι αναγκαίο να καθιερωθούν διαδικασίες, προκειμένου να δύναται να διατυπώσει καταγγελία όποιος ενεργεί για λογαριασμό ενός κλάδου παραγωγής της Κοινότητας και θεωρεί ότι έχει θιγεί ή ότι απειλείται από εισαγωγές που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων, ότι ενδείκνυται να διευκρινισθεί ότι, σε περίπτωση που θα αποσυρθεί μια καταγγελία, η διαδικασία δύναται να τερματιστεί αλλά τούτο δεν είναι απαραίτητο να συμβεί

ότι θα πρέπει να καθιερωθεί συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής τόσο ως προς τις πληροφορίες για την ύπαρξη ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων και της ζημίας που προκύπτει από αυτές όσο και ως προς τη μεταγενέστερη εξέταση του ζητήματος σε κοινοτικό επίπεδο, ότι, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις στα πλαίσια συμβουλευτικής επιτροπής

ότι πρέπει να καθοριστούν σαφώς οι διαδικαστικοί κανόνες που θα ακολουθούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας, ιδίως τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των κοινοτικών αρχών και των ενδιαφερομένων μερών, και οι όροι υπό τους οποίους τα ενδιαφερόμενα μέρη δύναται να λαμβάνουν γνώση των πληροφοριών και να ζητούν να ενημερωθούν για τα κύρια γεγονότα και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων πρόκειται να γίνει σύσταση για τα οριστικά μέτρα

ότι είναι αναγκαίο η κοινοτική διαδικασία λήψεως αποφάσεως να επιτρέπει ταχεία και αποτελεσματική ενέργεια, ιδίως μέσω των μέτρων που λαμβάνονται από την Επιτροπή, όπως η επιβολή προσωρινών δασμών

ότι, προκειμένου να αποθαρρυνθούν οι πρακτικές ντάμπινγκ, πρέπει να προβλεφθεί, στις περιπτώσεις που τα οριστικώς αποδεδειγμένα γεγονότα δείχνουν ότι υπάρχει ντάμπινγκ και ζημία, η δυνατότητα οριστικής είσπραξης των προσωρινών δασμών ακόμα και αν για ειδικούς λόγους δεν αποφασίζεται επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ

ότι είναι αναγκαίο να καθοριστούν κοινοί κανόνες εφαρμογής των δασμών αντιντάμπινγκ και των αντισταθμι-

στικών δασμών, ώστε να εξασφαλιστεί η ακριβής και ομοιόμορφη είσπραξή τους, ότι, λόγω της φύσεως αυτών των δασμών, οι κανόνες αυτοί μπορούν να διαφέρουν από τους κανόνες είσπραξης των δασμών που απαιτούνται συνήθως κατά την εισαγωγή

ότι πρέπει να προβλεφθούν ανοικτές και δίκαιες διαδικασίες για την επανεξέταση των ληφθέντων μέτρων και την επανάληψη της έρευνας όταν το απαιτούν οι περιστάσεις

ότι, προκειμένου να αποφευχθεί η καταχρηστική προσφυγή στις κοινοτικές διαδικασίες και τους κοινοτικούς πόρους, ενδείκνυται να καθοριστεί μια ελάχιστη περίοδος που πρέπει να παρέλθει μετά την περάτωση μιας τέτοιας έρευνας, πριν αρχίσει η εν λόγω επανεξέταση και να εξακριβωθεί ότι υπάρχουν αποδείξεις μεταβολής των συνθηκών ικανές να δικαιολογήσουν επανεξέταση

ότι θα έπρεπε να θεσπιστούν κατάλληλες διαδικασίες για την εξέταση των αιτήσεων επιστροφής των δασμών αντιντάμπινγκ

ότι ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη λήψη ειδικών μέτρων όταν οι αναληφθείσες υποχρεώσεις στα πλαίσια της γενικής συμφωνίας δεν αντιτίθενται σ' αυτό

ότι τα γεωργικά προϊόντα και τα παράγωγά τους δύναται, επίσης, να αποτελέσουν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων, ότι είναι, λοιπόν, αναγκαίο να συμπληρωθούν οι κανόνες εισαγωγής που γενικά εφαρμόζονται στα προϊόντα αυτά με την πρόβλεψη της δυνατότητας να γίνει χρήση μέτρων αμύνης κατά τοιούτων πρακτικών

ότι, εκτός από τις ανωτέρω εκτιμήσεις που οδήγησαν στη θέσπιση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3017/79, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1580/82, η εμπειρία έδειξε ότι είναι αναγκαίο να επέλθουν συμπληρωματικές τροποποιήσεις στον εν λόγω κανονισμό

ότι, αφενός, πρέπει να προσαρμοστεί η ορολογία του εν λόγω κανονισμού στις διατάξεις της οδηγίας 79/623/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 1979 περί εναρμονίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τις τελωνειακές οφειλές⁽¹⁾, καθώς και στις διατάξεις της οδηγίας 79/695/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1979 περί εναρμονίσεως των διαδικασιών θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία εμπο-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 179 της 17. 7. 1979, σ. 31.

ρευμάτων ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 81/853/ΕΟΚ ⁽²⁾, και να ληφθεί υπόψη η αντικατάσταση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2532/78 του Συμβουλίου της 16ης Οκτωβρίου 1978 περί του κοινού καθεστώτος εισαγωγών από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ⁽³⁾, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/82 ⁽⁴⁾, καθώς και η αντικατάσταση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 925/79 του Συμβουλίου της 8ης Μαΐου 1979 περί του κοινού καθεστώτος εισαγωγών από χώρες κρατικού εμπορίου ⁽⁵⁾, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/82 ⁽⁶⁾.

ότι πρέπει να καθοριστεί ακριβέστερα το κόστος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό της κατασκευασμένης αξίας και των πωλήσεων που πραγματοποιούνται στην εσωτερική αγορά σε τιμές κάτω του κόστους·

ότι πρέπει, επίσης, να εξασφαλιστεί η συνοχή των κανόνων που αφορούν τα ενδιαφερόμενα μέρη τα οποία συνδέονται μεταξύ τους ή έχουν συνάψει συμψηφιστικό διακανονισμό·

ότι είναι αναγκαίο να οριστούν με σαφήνεια οι διατάξεις για τη χορήγηση προσαρμογών προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορές στους όρους και τις συνθήκες πώλησης, και κυρίως αυτές που αφορούν το επίπεδο των συναλλαγών, και οι διαφορές στις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και τους έμμεσους φόρους·

ότι, για να μπορέσει να ληφθεί υπόψη η κοινοτική ερμηνεία των κανόνων της γενικής συμφωνίας για τις επιδοτήσεις και τους αντισταθμιστικούς δασμούς, πρέπει να τροποποιηθούν οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσού των επιδοτήσεων·

ότι πρέπει να απλοποιηθούν οι διαδικασίες συνεργασίας και διαβουλεύσεων με τα κράτη μέλη·

ότι ενδείκνυται να αναφερθεί ρητά ότι η έρευνα για την ύπαρξη ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων θα πρέπει κανονικά να καλύπτει ελάχιστη εξάμηνη περίοδο αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας και ότι ο τελικός καθορισμός θα πρέπει να βασίζεται στα γεγονότα που προκύπτουν για την περίοδο αυτή·

ότι, προς αποφυγή συγχύσεως, θα πρέπει να διευκρινισθεί η χρήση των όρων «έρευνα» και «διαδικασία» στον παρόντα κανονισμό·

ότι είναι αναγκαίο να απαιτείται ότι, στην περίπτωση που οι πληροφορίες πρέπει να θεωρούνται εμπιστευτικές, ο παρέχων τις πληροφορίες πρέπει να υποβάλλει ειδική αίτηση και να διευκρινίζεται ότι μια εμπιστευτική πληροφορία που μπορεί να συνοψιστεί, αλλά για την οποία δεν έχει υποβληθεί μη εμπιστευτική περίληψη, μπορεί να μη ληφθεί υπόψη·

ότι, για την αποφυγή υπερβολικών καθυστερήσεων και για διοικητική διευκόλυνση, ενδείκνυται να οριστούν προθεσμίες εντός των οποίων θα προτείνονται οι αναλήψεις υποχρεώσεων·

ότι είναι αναγκαίο να θεσπιστούν περισσότερο σαφείς κανόνες όσον αφορά τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί μετά την απόσυρση ή την παραβίαση αναλήψεων υποχρεώσεων·

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί η μερική μόνο αναθεώρηση των κανονισμών και των αποφάσεων, όταν αυτό κρίνεται σκόπιμο·

ότι πρέπει να προβλεφθεί ότι, μετά από ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, τα μέτρα αντιντάμπινγκ και τα αντισταθμιστικά μέτρα θα καθίστανται ανίσχυρα εκτός εάν αποδειχτεί ότι η διατήρησή τους είναι απαραίτητη·

ότι είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι η διαδικασία επιστροφής θα εφαρμόζεται μόνο όταν πρόκειται για οριστικούς δασμούς ή ποσά προσωρινών δασμών που έχουν εισπραχθεί οριστικά, και να βελτιωθούν οι ισχύουσες διαδικασίες επιστροφής·

ότι, με την ευκαιρία αυτή, πρέπει να κωδικοποιηθούν οι εν λόγω κανόνες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις διατάξεις που εφαρμόζονται για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

(1) ΕΕ αριθ. L 205 της 13. 8. 1979, σ. 19.

(2) ΕΕ αριθ. L 319 της 7. 11. 1981, σ. 1.

(3) ΕΕ αριθ. L 306 της 31. 10. 1978, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 195 της 5. 7. 1982, σ. 21.

(5) ΕΕ αριθ. L 131 της 29. 5. 1979, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. L 195 της 5. 7. 1982, σ. 1.

Άρθρο 2

Ντάμπινγκ

Α. ΑΡΧΗ

1. Δύναται να υπαχθεί σε δασμό αντιντάμπινγκ κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προξενεί ζημία.

2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι μικρότερη από την κανονική αξία του ομοειδούς προϊόντος.

Β. ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

3. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού ως κανονική αξία νοείται:

- α) η συγκρίσιμη τιμή, η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις για το ομοειδές προϊόν που προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής, ή
- β) όταν καμία πώληση του ομοειδούς προϊόντος δεν έχει πραγματοποιηθεί επί συνήθων εμπορικών πράξεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εξαγωγής ή καταγωγής ή όταν τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν δίκαιη σύγκριση:
  - i) η συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος όταν εξάγεται προς μία τρίτη χώρα, η οποία δύναται να είναι η υψηλότερη τιμή εξαγωγής, αλλά η οποία πρέπει να είναι αντιπροσωπευτική τιμή, ή
  - ii) η κατασκευασμένη αξία, που προσδιορίζεται προσθέτοντας το κόστος παραγωγής και ένα λογικό περιθώριο κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίζεται με βάση το συνολικό κόστος κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, τόσο πάγιο όσο και μεταβλητό, στη χώρα καταγωγής, των υλικών και της κατασκευής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησεως, τα διοικητικά και άλλα γενικά έξοδα. Κατά γενικό κανόνα και υπό τον όρο ότι πραγματοποιείται κανονικό κέρδος κατά τις πωλήσεις προϊόντων της ίδιας γενικής κατηγορίας στην εσωτερική αγορά της χώρας καταγωγής, η προσαύξηση για το κέρδος δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη από το κανονικό κέρδος. Σε άλλες περιπτώσεις, αυτή η προσαύξηση καθορίζεται επί οποιασδήποτε λογικής βάσεως χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες πληροφορίες.

4. Όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να πιστέψει ή να υποπτευθεί κανείς ότι η τιμή στην οποία πραγματικά

πωλείται ένα προϊόν για κατανάλωση στη χώρα καταγωγής είναι κατώτερη από το κόστος της παραγωγής όπως καθορίζεται στην παράγραφο 3 στοιχείο β) περίπτωση ii), οι πωλήσεις που πραγματοποιούνται σε τέτοιες τιμές δύνανται να θεωρηθούν ότι δεν έχουν πραγματοποιηθεί επί συνήθων εμπορικών πράξεων αν:

- α) κλιμακώνονται σε μία περίοδο αρκετά μακρά και αφορούν σημαντικές ποσότητες, και
- β) οι πραγματοποιηθείσες τιμές δεν επιτρέπουν την κάλυψη όλων των εξόδων εντός εύλογου χρονικού διαστήματος επί συνήθων εμπορικών πράξεων.

Υπό αυτούς τους όρους, η κανονική αξία δύναται να καθοριστεί βάσει των άλλων πωλήσεων που πραγματοποιούνται στην εσωτερική αγορά σε τιμή που δεν είναι κατώτερη από το κόστος παραγωγής ή βάσει των πωλήσεων προς εξαγωγή με προορισμό τρίτες χώρες ή βάσει της κατασκευασμένης αξίας ή ακόμη με προσαρμογή της κατώτερης τιμής στο κόστος παραγωγής που προβλέπεται ανωτέρω, ώστε να εξαλειφθούν οι απώλειες και να προβλεφθεί ένα εύλογο κέρδος. Ο υπολογισμός αυτός της κανονικής αξίας βασίζεται στις διαθέσιμες πληροφορίες.

5. Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, και ιδιαίτερα από χώρες για τις οποίες εφαρμόζονται οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1765/82 και (ΕΟΚ) αριθ. 1766/82, η κανονική αξία καθορίζεται με τρόπο κατάλληλο και μη στερούμενο λογικής με βάση ένα από τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) την τιμή στην οποία πράγματι πωλείται ένα ομοειδές προϊόν μιας τρίτης χώρας με οικονομία αγοράς:
  - i) για την κατανάλωση στην εσωτερική αγορά αυτής της χώρας, ή
  - ii) σε άλλες χώρες, περιλαμβανομένης της Κοινότητας, ή
- β) την κατασκευασμένη αξία του ομοειδούς προϊόντος σε μία τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή
- γ) όταν ούτε οι τιμές ούτε η κατασκευασμένη αξία όπως αυτές διαμορφώθηκαν σύμφωνα με τα στοιχεία α) ή β) δεν αποτελούν κατάλληλη βάση, την πράγματι πληρωθείσα ή και πληρωτέα τιμή εντός της Κοινότητας για το ομοειδές προϊόν, που στην ανάγκη προσαρμόζεται δεόντως ώστε να συμπεριλάβει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

6. Όταν ένα προϊόν δεν εισάγεται αμέσως από τη χώρα καταγωγής αλλά εξάγεται προς την Κοινότητα από μία ενδιάμεση χώρα, η κανονική αξία είναι η συγκρίσιμη

πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή του ομοειδούς προϊόντος στην εσωτερική αγορά είτε της χώρας εξαγωγής είτε της χώρας καταγωγής. Η τελευταία αυτή βάση θα ηδύνατο να είναι η κατάλληλη, μεταξύ άλλων, αν το προϊόν διαμετακομίζεται μέσω της χώρας εξαγωγής ή αν τέτοια προϊόντα δεν κατασκευάζονται στη χώρα εξαγωγής ή αν δεν υπάρχει συγκρίσιμη τιμή για τα προϊόντα αυτά στη χώρα εξαγωγής.

7. Για τον καθορισμό της κανονικής αξίας, οι συναλλαγές μεταξύ μερών που φαίνεται ότι συνδέονται ή ότι έχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό δύνανται να θεωρηθούν ότι δεν αποτελούν συνήθεις εμπορικές πράξεις, εκτός αν οι κοινοτικές αρχές έχουν πεισθεί ότι οι εν λόγω τιμές και το εν λόγω κόστος είναι συγκρίσιμα με τις τιμές και το κόστος πράξεων που πραγματοποιούνται μεταξύ μερών που δεν έχουν τέτοιους δεσμούς.

Γ. ΤΙΜΗ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

8. α) Η τιμή εξαγωγής είναι η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για το προϊόν που πωλείται για εξαγωγή προς την Κοινότητα.

β) Όταν δεν υπάρχει τιμή εξαγωγής ή όταν φαίνεται ότι υπάρχει σύνδεσμος ή συμψηφιστικός διακανονισμός μεταξύ του εξαγωγέα και του εισαγωγέα ή ενός τρίτου ή ότι, για άλλους λόγους, η πραγματικά πληρωθείσα ή πληρωτέα τιμή για το πωλούμενο προς εξαγωγή στην Κοινότητα προϊόν δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί σαν τιμή αναφοράς, η τιμή εξαγωγής δύναται να κατασκευαστεί με βάση την τιμή στην οποία το εισαγόμενο προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά σε έναν ανεξάρτητο αγοραστή ή, αν το προϊόν δεν μεταπωλείται σε ανεξάρτητο αγοραστή ή δεν μεταπωλείται στην κατάσταση στην οποία έχει εισαχθεί, με οποιαδήποτε εύλογη βάση. Στις περιπτώσεις αυτές, θα λάβουν χώρα προσαρμογές, ώστε να ληφθούν υπόψη όλα τα έξοδα που έχουν ανακύψει μεταξύ εισαγωγής και μεταπώλησεων, συμπεριλαμβανομένων όλων των δασμών και φόρων, και ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Οι προσαρμογές αυτές περιλαμβάνουν, ιδίως, τα ακόλουθα στοιχεία:

i) συνήθης μεταφορά, ασφάλιση, εργασίες διαφυλάξεως και εκφορτώσεως και παρεπόμενα έξοδα,

ii) δασμοί, δασμοί αντιντάμπινγκ και άλλοι φόροι πληρωτέοι στη χώρα εισαγωγής εξαιτίας της εισαγωγής ή της πώλησεως των εμπορευμάτων,

iii) ένα εύλογο περιθώριο για τα γενικά έξοδα και τα κέρδη ή/και κάθε προμήθεια που συνήθως πληρώνεται ή συμφωνείται.

Δ. ΣΥΓΚΡΙΣΗ

9. Για την πραγματοποίηση δίκαιης συγκρίσεως, η τιμή εξαγωγής και η κανονική αξία πρέπει να εξετάζονται επί συγκρίσιμης βάσεως ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά του προϊόντος, τις ποιότητες και τους όρους πώλησεως. Κανονικά πρέπει να συγκρίνονται στο ίδιο στάδιο του εμπορίου, που κατά προτίμηση είναι το στάδιο «έξοδος από το εργοστάσιο», και σε ημερομηνίες όσο το δυνατό εγγύτερες.

10. Αν η τιμή εξαγωγής και η κανονική αξία δεν είναι συγκρίσιμες ως προς τους παράγοντες που αναφέρονται στο σημείο 9, σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που παρουσιάζει, λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι διαφορές που επιδρούν στη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος ζητεί να ληφθεί υπόψη μία τέτοια διαφορά, φέρει και το βάρος της αποδείξεως ότι η αίτηση αυτή είναι δικαιολογημένη.

Για τον καθορισμό των προσαρμογών αυτών ακολουθούνται οι κατωτέρω κατευθυντήριες γραμμές:

α) διαφορές στα φυσικά χαρακτηριστικά του προϊόντος: οι προσαρμογές βασίζονται συνήθως στο αποτέλεσμα που έχουν τέτοιες διαφορές επί της εμπορικής αξίας στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής πάντως, όταν τα δεδομένα στοιχεία για τις τιμές της εσωτερικής αγοράς στη χώρα αυτή δεν είναι διαθέσιμα ή δεν επιτρέπουν δίκαιη σύγκριση, ο υπολογισμός βασίζεται στο κόστος παραγωγής των στοιχείων που οδηγούν στις διαφορές αυτές

β) ποσοτικές διαφορές: προσαρμογές θα πραγματοποιούνται όταν το ύψος μιας διαφοράς τιμής οφείλεται εν όλω ή εν μέρει:

i) είτε σε εκπτώσεις, λόγω ποσότητας, που έχουν ελεύθερα συμφωνηθεί επί συνήθων εμπορικών πράξεων κατά τη διάρκεια προγενέστερης αντιπροσωπευτικής περιόδου, συνήθως όχι μικρότερης των έξι μηνών, και για μία σημαντική αναλογία, συνήθως όχι κατώτερη από 20 % των συνολικών πωλήσεων του συγκεκριμένου προϊόντος που έχουν πραγματοποιηθεί στην εσωτερική αγορά ή, κατά περίπτωση, στην αγορά μιας τρίτης χώρας επιγενόμενες εκπτώσεις δύναται να γίνουν δεκτές αν βασίζονται σε πάγια τακτική κατά τη διάρκεια προγενέστερων περιόδων ή σε υποχρέωση τηρήσεως των όρων που απαιτούνται για την επίτευξη της επιγενόμενης εκπτώσεως,

ii) είτε σε εξοικονόμηση των εξόδων παραγωγής διαφόρων ποσοτήτων.

Εντούτοις, όταν η τιμή εξαγωγής βασίζεται σε ποσότητες κατώτερες και από την πιο μικρή ποσότητα που έχει πωληθεί στην εσωτερική αγορά ή, κατά

- περίπτωση, σε τρίτες χώρες, η προσαρμογή καθορίζεται κατά τρόπο που να αντανακλά την πιο υψηλή τιμή στην οποία θα επωλείτο η πιο μικρή ποσότητα στην εσωτερική αγορά ή, κατά περίπτωση, σε μία τρίτη αγορά.
- γ) διαφορές στις συνθήκες και τους όρους πώλησεως: Οι προσαρμογές περιορίζονται στις διαφορές που έχουν άμεση σχέση με τις συγκεκριμένες πωλήσεις και περιλαμβάνουν, παραδείγματος χάρη, τις διαφορές στους όρους πιστώσεων, τις ασφάλειες, τις εγγυήσεις, τους τρόπους τεχνικής βοήθειας, τις υπηρεσίες μετά την πώληση, τις προμήθειες ή τους μισθούς που καταβάλλονται στους πωλητές, τη συσκευασία, τη μεταφορά, την ασφάλιση, τις εργασίες διαφυλάξεως, τη φόρτωση και τα παρεπόμενα έξοδα και, εφόσον δεν έχουν ληφθεί διαφορετικά υπόψη, τις διαφορές στο επίπεδο των συναλλαγών κατά γενικό κανόνα, καμία προσαρμογή δεν γίνεται για διαφορές σε διοικητικά και γενικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων έρευνας και ανάπτυξης ή διαφήμισης· το ποσό των προσαρμογών αυτών καθορίζεται κανονικά από το κόστος που οι διαφορές αυτές συνεπάγονται για τον πωλητή, αν και είναι εξίσου δυνατό να λαμβάνεται υπόψη το αποτέλεσμα τους επί της αξίας του προϊόντος.
- δ) διαφορές ως προς τις επιβαρύνσεις επί των εισαγωγών και τους έμμεσους φόρους: η προσαρμογή πραγματοποιείται λόγω της απαλλαγής του εξαγόμενου προϊόντος προς την Κοινότητα από οποιεσδήποτε επιβαρύνσεις ή έμμεσους φόρους, όπως καθορίζονται στις σημειώσεις του παραρτήματος, που βαρύνουν το ομοειδές προϊόν καθώς και τα φυσικώς ενσωματωμένα σε αυτό υλικά, όταν το εν λόγω προϊόν προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, ή λόγω της επιστροφής τέτοιων επιβαρύνσεων ή φόρων.

Ε. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

11. Γενικά, όλοι οι υπολογισμοί κόστους βασίζονται επί των διαθέσιμων λογιστικών στοιχείων, κανονικά κατανεμημένων, αν είναι ανάγκη, κατ' αναλογία προς τον κύκλο εργασιών κάθε υπό εξέταση προϊόντος και αγοράς.

ΣΤ. ΟΜΟΕΙΔΕΣ ΠΡΟΪΟΝ

12. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, με τον όρο «ομοειδές προϊόν», νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν του οποίου τα χαρακτηριστικά παρουσιάζουν στενή ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.

Ζ. ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

13. α) Με την έκφραση «περιθώριο ντάμπινγκ» νοείται το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή κατά την εξαγωγή.

- β) Όταν οι τιμές ποικίλλουν, το περιθώριο ντάμπινγκ δύναται να οριστεί για κάθε μία συναλλαγή χωριστά ή με αναφορά στις τιμές που διαπιστώνονται συχνότερα, οι οποίες είναι αντιπροσωπευτικές ή αποτελούν σταθμισμένες μέσες τιμές.
- γ) Όταν τα περιθώρια ντάμπινγκ ποικίλλουν, δύνανται να οριστούν σταθμικοί μέσοι όροι.

Άρθρο 3

Επιδοτήσεις

1. Δύναται να θεσπίζεται αντισταθμιστικός δασμός ώστε να αντισταθμίζεται κάθε επιδότηση που χορηγείται άμεσα ή έμμεσα στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, στο στάδιο της κατασκευής, της παραγωγής, της εξαγωγής ή μεταφοράς κάθε προϊόντος, του οποίου η θέση σ' ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία.
  2. Οι επιδοτήσεις που χορηγούνται στις εξαγωγές περιλαμβάνουν, κατά τρόπο μη περιοριστικό, τις πρακτικές που αναγράφονται στο παράρτημα.
  3. Η απαλλαγή ενός προϊόντος από επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή ή από έμμεσους φόρους, όπως καθορίζονται στις σημειώσεις του παραρτήματος, που πράγματι βαρύνουν το ομοειδές προϊόν και τα φυσικώς ενσωματωμένα σ' αυτό υλικά, όταν το εν λόγω προϊόν προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, καθώς και η επιστροφή τέτοιων επιβαρύνσεων ή φόρων δεν θεωρούνται σαν επιδότηση κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού.
  4. α) Το ποσό της επιδότησης υπολογίζεται ανά μονάδα προϊόντος που επιδοτείται και εξάγεται προς την Κοινότητα.
  - β) Το ποσό μιας επιδότησης καθορίζεται μετά από αφαίρεση, από τη συνολική επιδότηση, των κατωτέρω στοιχείων:
    - i) κάθε δαπάνης καταρτίσεως και υποβολής του φακέλλου και άλλων αναγκαίων εξόδων που πραγματοποιήθηκαν με σκοπό την αναγνώριση δικαιώματος προς επιδότηση ή για τη λήψη αυτής της επιδότησης,
    - ii) φορολογικών επιβαρύνσεων, δασμών ή άλλων επιβαρύνσεων κατά την εξαγωγή του προϊόντος αυτού προς την Κοινότητα, που προορίζονται ειδικά για την εξουδετέρωση της επιδότησης.
- Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος ζητεί μια τέτοια έκπτωση, φέρει το βάρος της αποδείξεως του ότι το αίτημα αυτό είναι δικαιολογημένο.
- γ) Όταν η επιδότηση χορηγείται ανεξάρτητα από τις κατασκευασθείσες, παρασχεθείσες, εξαχθεί-

σες ή μεταφερθείσες ποσότητες, το ποσό καθορίζεται κατανέμοντας προσηκόντως την αξία της επιδότησης στο επίπεδο παραγωγής ή εξαγωγής του συγκεκριμένου προϊόντος κατά τη διάρκεια μιας κατάλληλης περιόδου. Κανονικά, η περίοδος αυτή είναι η λογιστική χρήση του δικαιούχου.

Όταν η επιδότηση χορηγείται για την απόκτηση ή τη μελλοντική απόκτηση παγίων στοιχείων, το ποσό της επιδότησης υπολογίζεται κατανέμοντάς την στη διάρκεια της περιόδου που αντιστοιχεί στην κανονική απόσβεση αυτών των στοιχείων στη συγκεκριμένη βιομηχανία. Όταν τα στοιχεία δεν χάνουν την αξία τους, εξομοιώνεται προς άτοκο δάνειο.

δ) Σε περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς, και ιδιαίτερα από αυτές στις οποίες εφαρμόζονται οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1765/82 και (ΕΟΚ) αριθ. 1766/82, το ποσό μιας επιδότησης μπορεί να καθοριστεί με κατάλληλο και μη στερούμενο λογικής τρόπο, συγκρίνοντας την τιμή κατά την εξαγωγή, όπως έχει υπολογιστεί σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 8, με την κανονική αξία που καθορίζεται σύμφωνα προς το άρθρο 2 παράγραφος 5. Το άρθρο 2 παράγραφος 10 εφαρμόζεται στη σύγκριση αυτή.

ε) Όταν το ποσό της επιδότησης ποικίλλει, μπορούν να ορισθούν σταθμικοί μέσοι όροι.

Άρθρο 4

Ζημία

1. Ζημία καθορίζεται μόνο αν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων προκαλούν ζημία, δηλαδή προκαλούν ή υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσουν, διά των επιπτώσεων του ντάμπινγκ ή της επιδότησης, μια σημαντική ζημία σε υφιστάμενο κλάδο παραγωγής της Κοινότητας ή καθυστερούν αισθητά τη δημιουργία αυτής της παραγωγής. Οι ζημίες που προκαλούνται από άλλους παράγοντες, όπως είναι ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών που δεν αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων, ή η μείωση της ζήτησεως, οι οποίες ζημίες, μόνες τους ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, ασκούν ομοίως δυσμενή επίδραση επί του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, δεν πρέπει να αποδίδονται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων.

2. Η εξέταση της ζημίας πρέπει να περιλαμβάνει τους ακόλουθους παράγοντες, από τους οποίους ούτε ένας μόνος ούτε και περισσότεροι από αυτούς είναι απαραίτητο να αποτελούν αποφασιστική βάση κρίσεως:

α) όγκος των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων, ιδίως για να προσδιοριστεί εάν έχουν αυξηθεί σημαντικά, είτε σε απόλυτη αξία είτε σε σχέση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα

β) οι τιμές των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων, ιδίως, για να προσδιοριστεί αν υπάρχει προσφορά σημαντικά κατώτερης τιμής σε σχέση με την τιμή ενός ομοειδούς προϊόντος μέσα στην Κοινότητα

γ) η δημιουργούμενη επίπτωση επί του εξεταζόμενου κλάδου παραγωγής, όπως προκύπτει από τις πραγματικές ή δυνάμει τάσεις των οικονομικών παραγόντων των σχετικών με αυτήν, όπως:

- παραγωγή,
- χρησιμοποίηση του παραγωγικού δυναμικού,
- αποθέματα,
- πωλήσεις,
- τμήμα αγοράς,
- τιμή (δηλαδή είτε η κατολίσθηση των τιμών είτε η παρακώλυση της υψώσεως των τιμών που θα είχαν επέλθει διαφορετικά),
- κέρδη,
- απόδοση των επενδύσεων,
- cash flow,
- απασχόληση.

3. Απειλή ζημίας δύναται να καθοριστεί μόνο αν μία ιδιαίτερη κατάσταση είναι δυνατόν να μετατραπεί σε πραγματική ζημία. Για το σκοπό αυτό, μπορούν να ληφθούν υπόψη παράγοντες όπως:

α) το ποσοστό αύξησεως των εξαγωγών προς την Κοινότητα που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων

β) η εξαγωγική δυναμικότητα της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής, όπως υφίσταται ή που θα δημιουργηθεί σε προβλεπτό μέλλον και η πιθανότητα ότι οι εξαγωγές που θα προκύψουν από αυτήν θα προορίζονται για την Κοινότητα

γ) η φύση κάθε επιδότησης και οι επιπτώσεις που μπορούν να προκύψουν από αυτήν για το εμπόριο.

4. Η επίπτωση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων πρέπει να αξιολογηθεί σε σχέση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα, όταν τα διαθέσιμα στοιχεία επιτρέπουν να γίνει ο καθορισμός χωριστά. Όταν η παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος δεν μπορεί να υπολογιστεί χωριστά, η επίπτωση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων πρέπει να αξιολογηθεί σε σχέση με την παραγωγή της πλησιέστερης ομάδας ή σειράς προϊόντων που περιλαμβάνει το ομοειδές προϊόν, για το οποίο είναι δυνατό να ευρεθούν οι αναγκαίες πληροφορίες.

5. Με την έκφραση «κλάδος παραγωγής της Κοινότητας» εννοείται το σύνολο των παραγωγών ομοειδών προϊόντων μέσα στην Κοινότητα ή εκείνων μεταξύ αυτών των οποίων η συνολική παραγωγή συνιστά σημαντική μερίδα του συνόλου της κοινοτικής παραγωγής των προϊόντων αυτών' ωστόσο,

- όταν οι παραγωγοί συνδέονται με τους εξαγωγείς ή τους εισαγωγείς ή είναι οι ίδιοι εισαγωγείς του προϊόντος που θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων, η έκφραση «κλάδος παραγωγής της Κοινότητας» δύναται να ερμηνευθεί ως αναφερόμενη στους λοιπούς παραγωγούς,
- σε εξαιρετικές περιστάσεις, η Κοινότητα δύναται, καθόσον αφορά στη συγκεκριμένη παραγωγή, να διαιρείται σε δύο ή περισσότερες ανταγωνιστικές αγορές και οι παραγωγοί στο εσωτερικό κάθε αγοράς δύναται να θεωρούνται ως αντιπροσωπεύοντες έναν κλάδο παραγωγής της Κοινότητας αν:
  - α) οι παραγωγοί μιας τέτοιας αγοράς πωλούν το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο της παραγωγής τους του συγκεκριμένου προϊόντος στην αγορά αυτή, και
  - β) η ζήτηση σε αυτή την αγορά δεν ικανοποιείται σε σημαντικό βαθμό από τους παραγωγούς του συγκεκριμένου προϊόντος που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο μέρος της Κοινότητας.

Υπό αυτές τις συνθήκες, είναι δυνατό να συναχθεί ύπαρξη ζημίας, ακόμη και αν δεν θίγεται μια σημαντική μερίδα της συνολικής κοινοτικής παραγωγής, αρκεί οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων να συγκεντρώνονται στη μεμονωμένη αυτή αγορά και, επιπλέον, οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων να προξενούν ζημία στους παραγωγούς του συνόλου ή σχεδόν του συνόλου της παραγωγής στην αγορά αυτή.

Άρθρο 5

Καταγγελία

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, καθώς και κάθε ένωση χωρίς νομική προσωπικότητα που ενεργεί επ' ονόματι ενός παραγωγού της Κοινότητας που θεωρεί ότι θίγεται ή απειλείται από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων δύναται να προβεί σε έγγραφη καταγγελία.
2. Η καταγγελία πρέπει να περιλαμβάνει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ ή επιδοτήσεως και ως προς τη ζημία που προκύπτει από αυτά.
3. Η καταγγελία δύναται να απευθύνεται στην Επιτροπή ή σε ένα κράτος μέλος που τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Η Επιτροπή αποστέλλει στα κράτη μέλη αντίγραφο κάθε καταγγελίας που λαμβάνει.
4. Η καταγγελία είναι δυνατό να αποσύρεται, οπότε η διαδικασία περατώνεται, εκτός αν η περάτωση αυτή δεν είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας.
5. Όταν αποδεικνύεται, μετά από διαβούλευση, ότι η καταγγελία δεν περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, ώστε να δικαιολογείται η έναρξη μιας έρευνας, ο καταγγέλλων ενημερώνεται σχετικά.

6. Όταν, ελλείψει καταγγελίας, ένα κράτος μέλος έχει στην κατοχή του επαρκή αποδεικτικά στοιχεία αφορώντα ταυτόχρονα ντάμπινγκ ή επιδότηση και ζημία προκύπτουσα από αυτά για ένα κλάδο παραγωγής της Κοινότητας, τα κοινοποιεί αμέσως στην Επιτροπή.

Άρθρο 6

Διαβουλεύσεις

1. Οι διαβουλεύσεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό διεξάγονται στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής αποτελούμενης από εκπροσώπους κάθε κράτους μέλους υπό την προεδρία ενός εκπροσώπου της Επιτροπής.

Διαβουλεύσεις διεξάγονται αμέσως μετά από αίτηση κράτους μέλους είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

2. Η επιτροπή συνέρχεται μετά από πρόσκληση του προέδρου της. Αυτός ανακοινώνει στα κράτη μέλη, το συντομότερο δυνατό, όλα τα χρήσιμα πληροφοριακά στοιχεία.

3. Σε περίπτωση ανάγκης, οι διαβουλεύσεις μπορούν να γίνουν εγγράφως· στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη και τους τάσσει προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας μπορούν να εκφράσουν τη γνώμη τους ή να ζητήσουν προφορική διαβούλευση.

4. Οι διαβουλεύσεις αναφέρονται, κυρίως:

- α) στην ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ ή επιδότησης και στις μεθόδους καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ ή του ποσού της επιδότησης·
- β) στην ύπαρξη και στην έκταση της ζημίας·
- γ) στην αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο του ντάμπινγκ ή της επιδότησης και της ζημίας·
- δ) στα μέτρα που, λόγω των περιστάσεων, είναι κατάλληλα για την πρόληψη ή την ανόρθωση της ζημίας που προκαλείται από το ντάμπινγκ ή την επιδότηση, καθώς και στις λεπτομέρειες εφαρμογής των μέτρων αυτών.

Άρθρο 7

Έναρξη και διεξαγωγή της έρευνας

1. Όταν, μετά τις διαβουλεύσεις, φαίνεται ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, ώστε να δικαιολογείται η έναρξη μιας διαδικασίας, η Επιτροπή οφείλει αμέσως:
  - α) να αναγγείλει την έναρξη μιας διαδικασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*· η αναγγελία αυτή αναφέρει το προϊόν και τις ενδιαφε-

- ρόμενες χώρες, παρέχει μία περίληψη των ληφθεισών πληροφοριών και διευκρινίζει ότι κάθε χρήσιμη πληροφορία πρέπει να γνωστοποιείται στην Επιτροπή καθορίζοντας την προθεσμία εντός της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη δύνανται να γνωστοποιήσουν εγγράφως τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 5.
- β) να ειδοποιήσει επίσημα τους εξαγωγείς και εισαγωγείς που γνωρίζει ότι είναι ενδιαφερόμενοι, καθώς και τους αντιπροσώπους της χώρας εξαγωγής και τους καταγγέλλοντες.
- γ) να αρχίσει την έρευνα στο κοινοτικό επίπεδο, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη η έρευνα αυτή αφορά ταυτόχρονα το ντάμπινγκ ή την επιδότηση και τη ζημία που προκύπτει από αυτά και διεξάγεται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 8 η έρευνα για την πρακτική ντάμπινγκ ή για επιδότηση θα καλύπτει ελάχιστη εξάμηνη περίοδο αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας.
2. α) Η Επιτροπή ερευνά κάθε πληροφορία που κρίνει αναγκαία και, όταν το κρίνει πρόσφορο, εξετάζει και ελέγχει τα βιβλία των εισαγωγέων, εξαγωγέων, εμπόρων, αντιπροσώπων, παραγωγών, εμπορικών ενώσεων και οργανώσεων.
- β) Σε περίπτωση ανάγκης, η Επιτροπή προβαίνει σε έρευνες σε τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις συγκατατίθενται και ότι η επίσημα ειδοποιηθείσα κυβέρνηση της συγκεκριμένης χώρας δεν εναντιώνεται. Η Επιτροπή επικουρείται από υπαλλήλους των κρατών μελών που έχουν εκφράσει σχετική επιθυμία.
3. α) Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει από τα κράτη μέλη:
- να της παράσχουν πληροφορίες,
  - να πραγματοποιήσουν όλους τους αναγκαίους ελέγχους και επιθεωρήσεις, ιδίως των εισαγωγέων, εμπόρων και παραγωγών της Κοινότητας,
  - να προβούν σε έρευνες σε τρίτες χώρες υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις συγκατατίθενται και ότι η επίσημα ενημερωθείσα κυβέρνηση της συγκεκριμένης χώρας δεν εναντιώνεται.
- β) Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις για να δώσουν συνέχεια στις αιτήσεις της Επιτροπής. Κοινοποιούν σ' αυτήν τις ζητηθείσες πληροφορίες, καθώς και το αποτέλεσμα του συνόλου των επιθεωρήσεων, ελέγχων ή ερευνών που έχουν πραγματοποιηθεί.
- γ) Όταν αυτά τα πληροφοριακά στοιχεία είναι γενικού ενδιαφέροντος, ή όταν η διαβίβασή τους έχει ζητηθεί από ένα κράτος μέλος, η Επιτροπή τα διαβιβάζει στα κράτη μέλη εφόσον δεν είναι εμπιστευτικά στην περίπτωση που είναι εμπιστευτικά, διαβιβάζεται μη εμπιστευτική περίληψη.
- δ) Υπάλληλοι της Επιτροπής δύνανται, κατόπιν αιτήσεώς της ή κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους, να επικουρούν τους υπαλλήλους των κρατών μελών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.
4. α) Ο καταγγέλλων και οι γνωστοί ως ενδιαφερόμενοι εισαγωγείς και εξαγωγείς, καθώς και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής μπορούν να λάβουν γνώση όλων των πληροφοριών που έχουν παρασχεθεί στην Επιτροπή από τα εμπλεκόμενα στην έρευνα μέρη, εκτός από τα εσωτερικά έγγραφα που έχουν συνταχθεί από τις αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών της, εφόσον οι πληροφορίες αυτές έχουν σχέση με την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, δεν είναι εμπιστευτικές κατά την έννοια του άρθρου 8 και χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή στην έρευνα. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα απευθύνουν για το σκοπό αυτό έγγραφη αίτηση προς την Επιτροπή αναφέροντας τις ζητούμενες πληροφορίες.
- β) Οι εξαγωγείς και εισαγωγείς του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας και, σε περίπτωση επιδοτήσεων, οι εκπρόσωποι της χώρας καταγωγής δύνανται να ζητήσουν να ενημερώνονται για τα κύρια γεγονότα και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων προβλέπεται να διατυπωθεί σύσταση για την επιβολή οριστικών δασμών ή την οριστική είσπραξη των ποσών που δόθηκαν ως εγγύηση με τη μορφή προσωρινών δασμών.
- γ) i) Οι προβλεπόμενες στο στοιχείο β) αιτήσεις ενημερώσεως πρέπει:
- αα) να απευθύνονται εγγράφως στην Επιτροπή,
  - ββ) να ορίζουν τα ειδικότερα σημεία ως προς τα οποία ζητείται ενημέρωση,
  - γγ) να παραλαμβάνονται, σε περίπτωση επιβολής ενός προσωρινού δασμού, το αργότερο ένα μήνα μετά τη δημοσίευση της επιβολής αυτού του δασμού.
- ii) Η ενημέρωση γίνεται, είτε προφορικά είτε εγγράφως, με όποιο τρόπο η Επιτροπή κρίνει πρόσφορο. Η ενημέρωση δεν προδικάζει τις μεταγενέστερες αποφάσεις που μπορεί να λάβουν η Επιτροπή ή το Συμβούλιο. Οι εμπιστευτικές πληροφορίες θα έχουν τη μεταχείριση που προβλέπεται στο άρθρο 8.

iii) Η ενημέρωση πρέπει κανονικά να γίνεται 15 τουλάχιστον ημέρες πριν από την υποβολή από την Επιτροπή πρότασης για οριστικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 12. Οι παρατηρήσεις που γίνονται μετά την ενημέρωση δύνανται να λαμβάνονται υπόψη μόνον αν παραλαμβάνονται εντός προθεσμίας που η Επιτροπή καθορίζει σε κάθε περίπτωση, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και η οποία όμως πρέπει να είναι τουλάχιστον δέκα ημέρες.

5. Η Επιτροπή δύναται να ακούσει τις απόψεις των ενδιαφερομένων μερών. Οφείλει να ακούσει τις απόψεις τους όταν το ζητούν εγγράφως εντός προθεσμίας που ορίζεται στην αναγγελία, η οποία δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, αποδεικνύοντας ότι είναι πράγματι ενδιαφερόμενα μέρη που μπορεί να τους αφορά το αποτέλεσμα της διαδικασίας και ότι υπάρχουν ιδιαίτεροι λόγοι να ακουστούν προφορικά.

6. Επιπλέον, για να καταστεί δυνατή η αντιπαράθεση των θέσεων και ενδεχομένων αντιρρήσεων, η Επιτροπή, μετά από αίτηση, δίνει στα άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να συναντηθούν. Παρέχοντας την ευκαιρία αυτή, λαμβάνει υπόψη της την ανάγκη διαφυλάξεως του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών, καθώς και τη διευκόλυνση των μερών. Η παρουσία των μερών στις συναντήσεις δεν είναι υποχρεωτική, η δε απουσία δεν επιβαρύνει τη θέση τους.

7. α) Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει τις αρχές της Κοινότητας να θεσπίσουν προκαταρκτικές διατάξεις ή να εφαρμόσουν ταχέως προσωρινά μέτρα.

β) Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος ή μία τρίτη χώρα αρνείται την πρόσβαση στις αναγκαίες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός ευλόγου προθεσμίας ή εμποδίζει σημαντικά την έρευνα, μπορεί να συναχθούν προκαταρκτικά ή οριστικά συμπεράσματα, θετικά ή αρνητικά, βασιζόμενα στα διαθέσιμα στοιχεία.

8. Διαδικασία αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστική δεν εμποδίζει τον εκτελωνισμό του συγκεκριμένου προϊόντος.

9. α) Η έρευνα περατώνεται είτε με την ολοκλήρωσή της είτε με τη λήψη οριστικού μέτρου. Ολοκληρώνεται κανονικά εντός προθεσμίας ενός έτους μετά την έναρξη της διαδικασίας.

β) Η διαδικασία ολοκληρώνεται είτε με την περάτωση της έρευνας χωρίς την επιβολή δασμών και χωρίς την αποδοχή αναλήψεων υποχρεώσεων είτε με τη λήξη ή την κατάργηση αυτών των

δασμών είτε όταν οι αναλήψεις υποχρεώσεων καθίστανται ανίσχυρες σύμφωνα με τα άρθρα 14 ή 15.

Άρθρο 8

Εμπιστευτική μεταχείριση

1. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δύνανται να χρησιμοποιούνται μόνο για το σκοπό που έχουν ζητηθεί.

2. α) Το Συμβούλιο, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη καθώς και οι υπάλληλοί τους δεν κοινολογούν τις πληροφορίες που έχουν συλλέξει κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και που, κατόπιν αιτήσεως αυτού που τις έχει παράσχει, έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα, εκτός εάν υπάρχει ρητή εξουσιοδότηση εκ μέρους αυτού του τελευταίου.

β) Κάθε αίτηση για εμπιστευτική μεταχείριση αναφέρει τους λόγους για τους οποίους η πληροφορία είναι εμπιστευτική και συνοδεύεται από μη εμπιστευτική περίληψη της πληροφορίας ή από έκθεση των λόγων για τους οποίους η πληροφορία δεν μπορεί να δοθεί περιληπτικά.

3. Μια πληροφορία θεωρείται συνήθως εμπιστευτική όταν η κοινολόγησή της είναι δυνατό να επιφέρει σημαντικές δυσμενείς συνέπειες γι' αυτόν που παρέχει την πηγή της πληροφορίας αυτής.

4. Πάντως, όταν είναι φανερό ότι μια αίτηση για εμπιστευτική μεταχείριση δεν είναι δικαιολογημένη και όταν ο παρέχων την πληροφορία δεν θέλει ούτε να γίνει δημόσια γνωστή ούτε να επιτραπεί η κοινολόγησή της σε γενικές γραμμές ή υπό μορφή περιλήψεως, η εν λόγω πληροφορία μπορεί να μη ληφθεί υπόψη.

Εξάλλου, όταν η αίτηση είναι δικαιολογημένη, η πληροφορία μπορεί να μη ληφθεί υπόψη όταν ο παρέχων την πληροφορία αυτή δεν θέλει να υποβάλει μη εμπιστευτική περίληψη, μολονότι η πληροφορία αυτή μπορεί να συνοψισθεί.

5. Το παρόν άρθρο δεν αντιτίθεται στη διάδοση, από τις αρχές της Κοινότητας, γενικών πληροφοριών, και ιδίως των λόγων στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού, ούτε στη διάδοση των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων βασίζονται οι κοινοτικές αρχές στο μέτρο που είναι αναγκαίο για να εξηγηθούν οι λόγοι κατά τις διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίου. Για κάθε διάδοση τέτοιας φύσης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το νόμιμο συμφέρον των ενδιαφερομένων μερών ώστε να μην αποκλύπτονται επιχειρηματικά τους απόρρητα.

*Άρθρο 9***Περάτωση της διαδικασίας όταν δεν είναι αναγκαία μέτρα άμυνας**

1. Όταν, μετά από διαβούλευση, κανένα μέτρο άμυνας δεν αποδεικνύεται αναγκαίο και αν καμία αντίρρηση δεν έχει εκφραστεί ως προς αυτό στα πλαίσια της συμβουλευτικής επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, η διαδικασία περατούται. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η Επιτροπή υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο έκθεση για το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων, καθώς και πρόταση για περάτωση της διαδικασίας. Η διαδικασία περατώνεται εάν, εντός προθεσμίας ενός μηνός, το Συμβούλιο δεν αποφασίσει διαφορετικά με ειδική πλειοψηφία.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει τους αντιπροσώπους της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής και τα γνωστά ως ενδιαφερόμενα μέρη και αναγγέλλει την περάτωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, εκθέτοντας τα κύρια συμπεράσματά της και παρουσιάζοντας περίληψη των λόγων που οδήγησαν σε αυτά.

*Άρθρο 10***Αναλήψεις υποχρεώσεων**

1. Όταν, κατά τη διάρκεια μιας έρευνας, προτείνονται αναλήψεις υποχρεώσεων που η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση, κρίνει αποδεκτές, η έρευνα δύναται να περατωθεί χωρίς επιβολή προσωρινών ή οριστικών δασμών.

Εκτός εξαιρετικών περιπτώσεων, οι αναλήψεις υποχρεώσεων δεν μπορούν να προταθούν μετά τη λήξη της περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας μπορούν να γίνουν παρατηρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4 στοιχείο γ) περίπτωση iii). Η περάτωση αυτή αποφασίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, η δε ενημέρωση και η δημοσίευση της αναγγελίας γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2. Η περάτωση αυτή δεν αποκλείει την οριστική είσπραξη των ποσών που δόθηκαν ως εγγύηση υπό τη μορφή προσωρινών δασμών σύμφωνα προς το άρθρο 12 παράγραφος 2.

2. Οι αναλήψεις υποχρεώσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 είναι αυτές με τις οποίες:

- α) η κυβέρνηση της χώρας καταγωγής ή εξαγωγής καταργεί ή περιορίζει την επιδότηση ή λαμβάνει άλλα μέτρα σχετικά με τα επιβλαβή της αποτελέσματα, ή
- β) οι τιμές αναθεωρούνται ή οι εξαγωγές παύουν μέχρις ότου εξαφανισθεί, προς ικανοποίηση της Επιτροπής,

το περιθώριο ντάμπινγκ ή το ποσό της επιδότησης ή τα επιζήμια αποτελέσματα που προκύπτουν από αυτά. Σε περίπτωση επιδοτήσεων η χώρα καταγωγής ή εξαγωγής πρέπει να δώσει τη συναίνεσή της.

3. Η Επιτροπή δύναται να προτείνει αναλήψεις υποχρεώσεων, αλλά η μη προσφορά ή η μη αποδοχή πρόσκλησης για ανάληψή τους δεν θίγει την εξέταση της υπόθεσης. Ωστόσο, το γεγονός της συνέχισης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή της επιδότησης δύναται να θεωρηθεί σαν ένδειξη ότι η επέλευση μιας απειλούμενης ζημίας είναι πιο πιθανή.

4. Αν οι αναλαμβανόμενες υποχρεώσεις γίνουν αποδεκτές, η έρευνα επί της ζημίας εντούτοις περατούται αν η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις, το αποφασίζει ή αν υποβάλλεται σχετικό αίτημα, στην περίπτωση ντάμπινγκ, από τους εξαγωγείς που αντιπροσωπεύουν σημαντικό ποσοστό των σχετικών εμπορικών συναλλαγών ή, στην περίπτωση επιδότησης, από τη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής. Στην περίπτωση αυτή, αν η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις, αποφαινεται ότι δεν υπάρχει ζημία, η αναληφθείσα υποχρέωση καθίσταται αυτομάτως ανίσχυρη. Ωστόσο, όταν αποφαινεται ότι δεν υπάρχει απειλή ζημίας, λόγω ιδίως της ύπαρξης ανάληψης υποχρέωσης, η Επιτροπή δύναται να ζητήσει τη διατήρηση της υποχρέωσης αυτής.

5. Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει από κάθε μέρος, η ανάληψη υποχρέωσης του οποίου έγινε δεκτή, να παρέχει περιοδικά πληροφορίες για την εκπλήρωση αυτής της υποχρέωσης και να επιτρέπει την επαλήθευση των σχετικών στοιχείων. Η μη συμμόρφωση σ' αυτό το αίτημά της θα θεωρηθεί σαν παραβίαση της αναληφθείσας υποχρέωσης.

6. Όταν μια ανάληψη υποχρέωσης ανακληθεί ή όταν η Επιτροπή έχει λόγους να πιστεύει ότι έχει παραβιαστεί και όταν το συμφέρον της Κοινότητας δικαιολογεί ένα τέτοιο μέτρο, η Επιτροπή, ύστερα από διαβουλεύσεις και αφού δώσει τη δυνατότητα στον ενδιαφερόμενο εξαγωγέα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του, μπορεί να επιβάλει χωρίς καθυστέρηση προσωρινούς δασμούς αντίντάμπινγκ ή αντισταθμιστικούς δασμούς με βάση τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί πριν από την αποδοχή της ανάληψης υποχρέωσης.

*Άρθρο 11***Προσωρινοί δασμοί**

1. Όταν από μια προκαταρκτική εξέταση προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ ή επιδότηση και όταν υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για ζημία προκαλούμενη εξ αυτού του λόγου, και το συμφέρον της Κοινότητας

επιβάλλει μια ενέργεια που να αποτρέπει την πρόκληση ζημίας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, επιβάλλει προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ ή προσωρινό αντισταθμιστικό δασμό. Στις περιπτώσεις αυτές, η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα των συγκεκριμένων προϊόντων, εξαρτάται από την κατάθεση εγγυήσεως για το ποσό του προσωρινού δασμού, οριστική είσπραξη του οποίου πραγματοποιείται με μεταγενέστερη απόφαση του Συμβουλίου που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2.

2. Η Επιτροπή λαμβάνει αυτό το προσωρινό μέτρο μετά από διαβούλευση, ή, σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις, μετά από ενημέρωση των κρατών μελών. Σ' αυτή την τελευταία περίπτωση διεξάγονται διαβουλεύσεις το αργότερο δέκα ημέρες μετά την κοινοποίηση στα κράτη μέλη του μέτρου που έλαβε η Επιτροπή.

3. Σε περίπτωση που ζητηθεί από ένα κράτος μέλος η άμεση ενέργεια της Επιτροπής, η Επιτροπή αποφασίζει, μέσα σε διάστημα το πολύ πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης, αν συντρέχει λόγος να επιβληθεί προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ ή προσωρινός αντισταθμιστικός δασμός.

4. Η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη για κάθε απόφαση που λαμβάνεται με βάση το παρόν άρθρο. Το Συμβούλιο δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση. Η απόφαση της Επιτροπής να μην επιβάλει προσωρινό δασμό δεν αποκλείει την επιβολή ενός τέτοιου δασμού σε μεταγενέστερη ημερομηνία μετά από αίτηση κράτους μέλους, εφόσον υπάρχουν νέα στοιχεία, ή με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

5. Οι προσωρινοί δασμοί ισχύουν για μια μέγιστη περίοδο τεσσάρων μηνών. Ωστόσο, αν οι εξαγωγείς που αντιπροσωπεύουν ένα σημαντικό ποσοστό των σχετικών εμπορικών συναλλαγών το ζητήσουν, ή αν, μετά από δήλωση προθέσεως της Επιτροπής, δεν προβάλουν αντίρρηση, οι προσωρινοί δασμοί αντιντάμπινγκ μπορούν να παραταθούν για μια νέα περίοδο δύο μηνών.

6. Κάθε ενδεχόμενη πρόταση για οριστικά μέτρα ή για παράταση των προσωρινών μέτρων υποβάλλεται στο Συμβούλιο από την Επιτροπή το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη της ισχύος των προσωρινών μέτρων. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

7. Μετά τη λήξη της ισχύος των προσωρινών δασμών, η εγγύηση αποδεσμεύεται μόλις αυτό είναι δυνατό στο μέτρο που το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει την οριστική της είσπραξη.

Άρθρο 12

Οριστική απόφαση

1. Όταν από την οριστική διαπίστωση των γεγονότων προκύπτει ότι υπάρχει ντάμπινγκ ή επιδότηση, κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας, καθώς και ζημία απορρέουσα από αυτά και ότι το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει κοινοτική ενέργεια, επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικός δασμός από το Συμβούλιο, το οποίο αποφαινεται με ειδική πλειοψηφία, μετά πρόταση της Επιτροπής υποβαλλόμενη κατόπιν διαβούλευσης.

2. α) Όταν έχει επιβληθεί προσωρινός δασμός, το Συμβούλιο αποφασίζει, ανεξάρτητα από το αν πρέπει να επιβληθεί οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικός δασμός, για το ποσό του προσωρινού δασμού που πρέπει να εισπραχθεί οριστικά. Το Συμβούλιο αποφαινεται με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής.

β) Εάν από τα οριστικά στοιχεία δεν προκύπτει η ύπαρξη ντάμπινγκ ή επιδότησης και ζημίας, η οριστική είσπραξη αυτού του ποσού δεν μπορεί να αποφασιστεί. Για το σκοπό αυτό, δεν θεωρείται ως ζημία ούτε μια σημαντική καθυστέρηση στη δημιουργία κλάδου παραγωγής μέσα στην Κοινότητα ούτε μια απειλή σημαντικής ζημίας, εκτός αν αποδεικνύεται ότι η απειλή αυτή θα μετεβάλλετο σε σημαντική ζημία σε περίπτωση που δεν θα είχαν ληφθεί προσωρινά μέτρα.

Άρθρο 13

Γενικές διατάξεις ως προς τους δασμούς

1. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ ή οι αντισταθμιστικοί δασμοί, ανεξάρτητα αν εφαρμόζονται προσωρινά ή οριστικά, επιβάλλονται με κανονισμό.

2. Οι κανονισμοί αυτοί αναφέρουν ιδίως το ποσό και τον τύπο του επιβαλλόμενου δασμού, το συγκεκριμένο προϊόν, τη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής, το όνομα του προμηθευτή, αν αυτό είναι δυνατό, και τα αίτια στα οποία στηρίζονται.

3. Το ποσό των δασμών αυτών δεν δύναται να υπερβεί το περιθώριο ντάμπινγκ ή το ποσό της επιδότησης όπως έχουν υπολογιστεί προσωρινά ή έχουν επιβληθεί οριστικά· το ποσό αυτό θα πρέπει να είναι μικρότερο στην περίπτωση που αυτός ο μικρότερος δασμός θα αρκούσε για να εξαφανισθεί η ζημία.

4. α) Οι δασμοί αντιντάμπινγκ και οι αντισταθμιστικοί δασμοί δεν μπορούν να επιβληθούν ούτε να αυξηθούν με αναδρομική ισχύ. Η υποχρέωση για την πληρωμή των δασμών αυτών προκύπτει από την οδηγία 79/623/ΕΟΚ.

β) Πάντως, όταν το Συμβούλιο διαπιστώσει:

i) όσον αφορά τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ:

- είτε ότι έχει υπάρξει ντάμπινγκ που προκάλεσε στο παρελθόν ζημία είτε ότι ο εισαγωγέας γνώριζε ή θα έπρεπε να γνωρίζει ότι ο εξαγωγέας ασκεί ντάμπινγκ και ότι το ντάμπινγκ αυτό θα προξενήσει ζημία, και
- ότι η ζημία προκαλείται από ένα σποραδικό ντάμπινγκ, δηλαδή από μαζικές εισαγωγές ενός προϊόντος που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και πραγματοποιούνται σε χρόνο σχετικά σύντομο, τέτοιας εκτάσεως ώστε, για να εμποδισθεί η επανεμφάνισή του, φαίνεται αναγκαία η αναδρομική επιβολή ενός δασμού αντντάμπινγκ επί των εισαγωγών αυτών, ή

ii) όσον αφορά τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων:

- σε κρίσιμες περιστάσεις, ότι μια ζημία που δύσκολα αποκαθίσταται προκαλείται από μαζικές εισαγωγές, πραγματοποιούμενες σε χρόνο σχετικά σύντομο, ενός προϊόντος για το οποίο καταβάλλονται ή παρέχονται επιδοτήσεις κατά τρόπο ασυμβίβαστο με τις διατάξεις της γενικής συμφωνίας και της συμφωνίας περί ερμηνείας και εφαρμογής των άρθρων VI, XVI και XXIII της γενικής συμφωνίας, και
- ότι, για να εμποδισθεί η επανεμφάνιση μιας τέτοιας ζημίας, φαίνεται αναγκαίο να επιβληθούν αναδρομικά αντισταθμιστικοί δασμοί επί των εισαγωγών αυτών, ή

iii) όσον αφορά τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων:

- ότι έχει παραβιασθεί μια ανάληψη υποχρεώσεως,

οι οριστικοί δασμοί αντντάμπινγκ ή οι αντισταθμιστικοί δασμοί μπορούν να επιβληθούν σε προϊόντα για τα οποία η υποχρέωση να καταβάλλονται εισαγωγικοί δασμοί δυνάμει της οδηγίας 79/623/ΕΟΚ έχει ή πρέπει να έχει επιβληθεί το πολύ ενενήντα ημέρες πριν από την ημερομηνία εφαρμογής των προσωρινών δασμών, εκτός από την περίπτωση παραβιάσεως μιας αναλήψεως υποχρεώσεως όπου η αναδρομική αυτή εφαρμογή δεν ισχύει για τις εισαγωγές που έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα πριν από την παραβίαση.

5. Όταν ένα προϊόν εισάγεται στην Κοινότητα από περισσότερες χώρες, επιβάλλεται κατάλληλος δασμός που πλήττει χωρίς διάκριση όλες τις εισαγωγές του προϊόντος αυτού, που θεωρούνται ότι αποτελούν αντικεί-

μενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων και ότι προκαλούν ζημία, εκτός εκείνων που προέρχονται από πηγές έναντι των οποίων έχουν γίνει αποδεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων.

6. Όταν η κοινοτική παραγωγή θεωρείται ότι αναφέρεται στους παραγωγούς ορισμένης περιφέρειας, η Επιτροπή παρέχει στους εξαγωγείς τη δυνατότητα προσφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 10, αναλήψεων υποχρεώσεων για τη συγκεκριμένη περιφέρεια. Αν μια κατάλληλη ανάληψη υποχρεώσεως δεν γίνεται ταχέως ή δεν εκπληρώνεται, είναι δυνατό να επιβληθεί προσωρινός ή οριστικός δασμός για το σύνολο της Κοινότητας.

7. Ελλείπει ειδικών αντιθέτων διατάξεων που θεσπίζονται κατά την επιβολή δασμού αντντάμπινγκ ή αντισταθμιστικού δασμού, οριστικού ή προσωρινού, εφαρμόζονται οι κανόνες περί κοινού ορισμού της έννοιας καταγωγής, καθώς και οι συναφείς κοινές διατάξεις εφαρμογής.

8. Οι δασμοί αντντάμπινγκ ή οι αντισταθμιστικοί δασμοί εισπράττονται από τα κράτη μέλη κατά τον τύπο, το συντελεστή και τα άλλα στοιχεία που καθορίζονται κατά τη θέσπισή τους και ανεξάρτητα από τελωνειακούς δασμούς, φόρους και άλλες επιβαρύνσεις που συνήθως επιβάλλονται κατά την εισαγωγή.

9. Κανένα προϊόν δεν υπόκειται ταυτόχρονα σε δασμούς αντντάμπινγκ και σε αντισταθμιστικούς δασμούς για την επανόρθωση της ίδιας καταστάσεως που προκύπτει από ντάμπινγκ ή χορήγηση επιδότησης.

Άρθρο 14

Επανεξέταση

1. Οι κανονισμοί που επιβάλλουν δασμούς αντντάμπινγκ ή αντισταθμιστικούς δασμούς και οι αποφάσεις για την αποδοχή αναλήψεων υποχρεώσεων αποτελούν αντικείμενο ολικής ή μερικής επανεξέτασης, εφόσον χρειάζεται.

Η επανεξέταση αυτή διεξάγεται είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους ή με πρωτοβουλία της Επιτροπής. Επανεξέταση διεξάγεται επίσης αν την ζητήσει ενδιαφερόμενο μέρος το οποίο υποβάλλει αποδεικτικά στοιχεία μεταβολής των συνθηκών, επαρκή για να δικαιολογήσουν την ανάγκη της επανεξέτασης αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι παρήλθε ένα τουλάχιστον έτος από την περάτωση της έρευνας. Οι αιτήσεις απευθύνονται προς την Επιτροπή η οποία ενημερώνει σχετικά τα κράτη μέλη.

2. Όταν, μετά από διαβούλευση, κρίνεται ότι δικαιολογείται επανεξέταση, η έρευνα επαναλαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 7, αν οι περιστάσεις το απαιτούν. Η επανάληψη της έρευνας δεν θίγει, αυτή καθεαυτή, τα ισχύοντα μέτρα.

3. Όταν δικαιολογείται από την επανεξέταση, που διεξάγεται με ή χωρίς επανάληψη της έρευνας, τα μέτρα

τροποποιούνται, καταργούνται ή ακυρώνονται από το αρμόδιο για τη λήψη τους κοινοτικό όργανο. Ωστόσο, όταν τα μέτρα έχουν ληφθεί σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις πράξεως προσχωρήσεως, η Επιτροπή τα τροποποιεί, τα καταργεί ή τα ακυρώνει η ίδια και υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να αποφασίσει ότι πρέπει να ληφθεί διαφορετικό μέτρο.

Άρθρο 15

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, οι δασμοί αντιντάμπινγκ ή οι αντισταθμιστικοί δασμοί και οι αναλήψεις υποχρεώσεων παύουν να ισχύουν πέντε χρόνια μετά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος ή τελευταίας τροποποίησης ή επιβεβαιώσεώς τους.

2. Η Επιτροπή, ύστερα από διαβουλεύσεις και μέσα σε προθεσμία έξι μηνών πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου, δημοσιεύει κανονικά στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ανακοίνωση για την επικείμενη λήξη της ισχύος του εν λόγω μέτρου και ενημερώνει τους παραγωγούς της Κοινότητας που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται. Στην ανακοίνωση αυτή καθορίζεται η προθεσμία κατά την διάρκεια της οποίας τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να γνωστοποιήσουν εγγράφως τις απόψεις τους και μπορούν να ζητήσουν ακρόαση από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 5.

Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αποδείξει ότι η λήξη της ισχύος του εν λόγω μέτρου θα οδηγήσει ξανά σε ζημία ή σε απειλή ζημίας, η Επιτροπή επανεξετάζει το μέτρο. Το μέτρο εξακολουθεί να ισχύει εν αναμονή του αποτελέσματος της επανεξέτασης.

Όταν οι δασμοί αντιντάμπινγκ ή οι αντισταθμιστικοί δασμοί και οι αναλήψεις παύουν να ισχύουν σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η Επιτροπή δημοσιεύει ανακοίνωση για το σκοπό αυτό στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Οι ισχύοντες δασμοί αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικοί δασμοί και οι αναλήψεις υποχρεώσεων δεν παύουν να ισχύουν, δυνάμει του παρόντος άρθρου, πριν από την 1η Ιουλίου 1985.

Άρθρο 16

Επιστροφή

1. Όταν ένας εισαγωγέας μπορεί να αποδείξει ότι ο εισπραχθείς δασμός υπερβαίνει το πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ ή το ποσό της επιδοτήσεως, λαμβανομένης υπόψη της εφαρμογής σταθμικών μέσων όρων, το υπερβάλλον ποσό επιστρέφεται.

2. Για να ζητήσει την επιστροφή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο εισαγωγέας υποβάλλει αίτηση στην Επιτροπή. Η αίτηση παρουσιάζεται μέσω του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τα προϊόντα έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία καθορίστηκε δεόντως από τις αρμόδιες αρχές το ποσό των οριστικών δασμών που πρέπει να εισπραχθούν ή μετά την ημερομηνία κατά την

οποία έχει ληφθεί απόφαση για την οριστική είσπραξη των ποσών που δόθηκαν ως εγγύηση με τη μορφή προσωρινού δασμού.

Το κράτος μέλος διαβιβάζει την αίτηση στην Επιτροπή το ταχύτερο δυνατό, εκφέροντας ενδεχομένως τη γνώμη του για το βάσιμό της.

Η Επιτροπή ενημερώνει αμέσως τα άλλα κράτη μέλη και εκφέρει τη γνώμη της επί του θέματος. Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη εγκρίνουν την εκφρασθείσα από την Επιτροπή γνώμη ή δεν διατυπώνουν αντιρρήσεις ως προς αυτή εντός προθεσμίας ενός μηνός, η Επιτροπή δύναται να λάβει απόφαση σύμφωνη προς την ανωτέρω γνώμη. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η Επιτροπή αποφασίζει, μετά από διαβούλευση, αν και σε τι βαθμό πρέπει να δοθεί συνέχεια στην αίτηση.

Άρθρο 17

Τελικές διατάξεις

Ο παρών κανονισμός δεν αποκλείει την εφαρμογή

1. ειδικών κανόνων προβλεπομένων στις συμφωνίες που συνάπτονται μεταξύ της Κοινότητας και των τρίτων χωρών
2. κοινοτικών κανονισμών στο γεωργικό τομέα ούτε των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1059/69⁽¹⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 2730/75⁽²⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 2783/75⁽³⁾ ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται ως συμπλήρωμα των κανονισμών αυτών και κατά παρέκκλιση των διατάξεών τους που αντιτίθενται στην επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ ή αντισταθμιστικών δασμών
3. ειδικών μέτρων, εφόσον οι συμβατικές υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο της γενικής συμφωνίας δεν αντιτίθενται σε αυτά.

Άρθρο 18

Κατάργηση της υφισταμένης ρύθμισης

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3017/79 καταργείται.

Οι παραπομπές στον κανονισμό αυτό πρέπει να θεωρούνται ότι γίνονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 19

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Αυγούστου 1984. Εφαρμόζεται στις διαδικασίες που έχουν ήδη αρχίσει.

(¹) ΕΕ αριθ. L 141 της 12. 6. 1969, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 281 της 1. 11. 1975, σ. 20.

(³) ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 104.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 23 Ιουλίου 1984.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. O'KEEFFE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ

- α) Χορήγηση από τις δημόσιες αρχές αμέσων επιδοτήσεων προς επιχειρήσεις ή κλάδους παραγωγής βάσει των αποτελεσμάτων των εξαγωγής.
- β) Συστήματα μη επανεκχωρήσεως συναλλάγματος ή κάθε ανάλογης πρακτικής που συνεπάγονται τη χορήγηση πριμοδοτήσεως κατά την εξαγωγή.
- γ) Τιμές εσωτερικών μεταφορών και ναύλοι για αποστολές εξαγωγών, που εξασφαλίζονται ή επιβάλλονται από τις δημόσιες αρχές υπό όρους περισσότερο ευνοϊκούς από ό,τι για τις αποστολές εσωτερικού εμπορίου.
- δ) Προμήθειες, από τις δημόσιες αρχές ή τις υπηρεσίες τους, προϊόντων ή υπηρεσιών εισαγομένων ή εθνικής καταγωγής και προοριζομένων για την παραγωγή εμπορευμάτων προς εξαγωγή υπό όρους περισσότερο ευνοϊκούς από ό,τι οι προμήθειες προϊόντων ή υπηρεσιών ομοειδών ή άμεσα ανταγωνιστικών προοριζομένων για την παραγωγή προϊόντων εσωτερικής καταναλώσεως, εάν (στην περίπτωση των προϊόντων) οι όροι αυτοί είναι πιο ευνοϊκοί από εκείνους των οποίων απολαύουν οι εξαγωγείς υπό εμπορικές συνθήκες, στις διεθνείς αγορές.
- ε) Απαλλαγή, επιστροφή ή αναστολή, εν όλω ή εν μέρει, των αμέσων φόρων ή των εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως, καταβαλλομένων ή οφειλομένων από βιομηχανικές ή εμπορικές επιχειρήσεις, που τους χορηγούνται ειδικά βάσει των εξαγωγών τους. Με την επιφύλαξη των ανωτέρω, η αναστολή φόρων ή εισφορών που προβλέπονται παραπάνω δεν αποτελεί αναγκαία επιδότηση κατά την εξαγωγή, όταν, παραδείγματος χάρη, εισπράττονται οι κατάλληλοι τόκοι.
- στ) Ειδικές εκπτώσεις, άμεσα συνδεόμενες με τις εξαγωγές ή τις εξαγωγικές επιδόσεις οι οποίες, κατά τον υπολογισμό της βάσεως των αμέσων φόρων, διενεργούνται επί πλέον αυτών που χορηγούνται για την παραγωγή την προοριζόμενη στην εσωτερική κατανάλωση.
- ζ) Απαλλαγή ή έκπτωση βάσει της παραγωγής ή της διανομής των εξαγομένων προϊόντων, ενός ποσού εμμέσων φόρων ανωτέρου από εκείνο των φόρων που εισπράττονται βάσει της παραγωγής και της διανομής ομοειδών προϊόντων, όταν πωλούνται στην εσωτερική κατανάλωση. Το πρόβλημα της υπερβολικής επιστροφής του φόρου προστιθεμένης αξίας καλύπτεται από την παρούσα παράγραφο.
- η) Απαλλαγή, επιστροφή ή αναστολή των εμμέσων φόρων των εισπραττομένων κατά το επαναληπτικό σύστημα σε προγενέστερα στάδια επί των αγαθών ή υπηρεσιών των χρησιμοποιούμενων για την παραγωγή των εξαγομένων εμπορευμάτων, των οποίων τα ποσά θα ήσαν ανώτερα από εκείνα των απαλλαγών, επιστροφών ή αναστολών των ομοειδών εμμέσων φόρων των εισπραττομένων κατά το επαναληπτικό σύστημα σε προγενέστερα στάδια επί των αγαθών ή υπηρεσιών των χρησιμοποιούμενων για την παραγωγή ομοειδών προϊόντων πωλουμένων στην εσωτερική κατανάλωση. Πάντως, η απαλλαγή ή η επιστροφή ή η αναστολή των εμμέσων φόρων των εισπραττομένων κατά το επαναληπτικό σύστημα σε προγενέστερα στάδια θα μπορούν να χορηγηθούν για τα εξαγόμενα εμπορεύματα, ακόμη και αν δεν χορηγούνται για τα ομοειδή προϊόντα που πωλούνται στην εσωτερική κατανάλωση, εάν οι έμμεσοι φόροι που έχουν εισπραχθεί σε προηγούμενα στάδια επιβάλλονται σε προϊόντα φυσικώς ενσωματούμενα (λαμβανομένης υπόψη της κανονικής απωλείας όγκου ή βάρους κατά την μεταποίηση ή την μεταφορά) σε εξαγόμενο προϊόν. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται στα συστήματα φόρου προστιθεμένης αξίας ούτε στις συναφείς φορολογικές προσαρμογές στα σύνορα.
- θ) Εκπτώσεις ή επιστροφή ενός ποσού επιβαρύνσεων κατά την εισαγωγή ανωτέρου από αυτό των επιβαρύνσεων που επιβάλλονται επί των εισαγομένων φυσικών ενσωματωμένων προϊόντων (λαμβανομένης υπόψη της κανονικής απωλείας όγκου ή βάρους κατά την μεταποίηση ή μεταφορά) στο

εξαγόμενο προϊόν. Πάντως, σε ειδικές περιπτώσεις, η επιχείρηση θα μπορεί να χρησιμοποιεί σαν προϊόντα αντικαταστάσεως των προϊόντων της εσωτερικής αγοράς σε ποσότητα ίση με αυτή των εισαγομένων προϊόντων και με τις ίδιες ιδιότητες και χαρακτηριστικά ώστε να ωφελείται από τη διάταξη αυτή, αν οι πράξεις εισαγωγής και οι αντίστοιχες πράξεις εξαγωγής πραγματοποιούνται σε λογικό χρονικό διάστημα, το οποίο κανονικά, δεν υπερβαίνει τα δύο έτη. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται στα συστήματα προστιθεμένης αξίας ούτε στις συναφείς φορολογικές προσαρμογές στα σύνορα.

- ι) Θέσπιση από τις δημόσιες αρχές (ή από τους εξειδικευμένους οργανισμούς που είναι υπό τον έλεγχό τους) προγραμμάτων εγγυήσεων ή ασφαλίσεων εξαγωγικών πιστώσεων, προγραμμάτων ασφαλίσεων ή εγγυήσεων κατά της υψώσεως του κόστους παραγωγής των εξαγομένων προϊόντων ή προγραμμάτων κατά των συναλλαγματικών κινδύνων, με ασφάλιστρα που είναι εμφανώς ανεπαρκή να καλύψουν μακροπρόθεσμα τα έξοδα και τις απώλειες βάσει της διαχείρισεως των προγραμμάτων αυτών.
- ια) Χορήγηση από τις δημόσιες αρχές (ή από τους εξειδικευμένους οργανισμούς που είναι υπό τον έλεγχό τους ή δρουν υπό την εποπτεία τους) εξαγωγικών πιστώσεων, με επιτόκια κατώτερα από εκείνα που πρέπει πράγματι να πληρωθούν ώστε να εξευρεθούν τα κεφάλαια, που χρησιμοποιούνται κατ' αυτόν τον τρόπο (ή που θα έπρεπε να πληρωθούν αν προέβαιναν, στη διεθνή αγορά των κεφαλαίων, σε δάνεια εξοφλητέα εντός των ίδιων προθεσμιών και εκφραζόμενα στο ίδιο νόμισμα με την εξαγωγική πίστωση), ή ανάληψη από μέρους τους όλων ή μέρους των εξόδων με τα οποία βαρύνονται οι εξαγωγείς ή οι χρηματοδοτικοί οργανισμοί, προκειμένου να προσπορίζονται την πίστωση κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές εξυπηρετούν την εξασφάλιση σημαντικού πλεονεκτήματος ως προς τους όρους της εξαγωγικής πιστώσεως.

Πάντως, αν η χώρα καταγωγής ή εξαγωγής συμμετέχει σε διεθνή συμφωνία επί θεμάτων δημοσίων εξαγωγικών πιστώσεων, στην οποία συμμετέχουν τουλάχιστον δώδεκα αρχικώς υπογράφωντες τη συμφωνία επί της ερμηνείας και εφαρμογής των άρθρων VI, XVI και XXIII της γενικής συμφωνίας την 1η Ιανουαρίου 1979 (ή σε μεταγενέστερες δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει οι αρχικοί αυτοί υπογράφωντες) ή αν, στην πράξη, η χώρα καταγωγής ή εξαγωγής εφαρμόζει τις διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας ως προς τους όρους των επιτοκίων, η ακολουθούμενη πρακτική σε θέματα εξαγωγικών πιστώσεων που είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις αυτές, δεν θεωρείται εξαγωγική επιδότηση.

- ιβ) Κάθε άλλη επιβάρυνση για το Δημόσιο που συνιστά εξαγωγική επιδότηση κατά την έννοια του άρθρου XVI της γενικής συμφωνίας.

Σημειώσεις

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος εφαρμόζονται οι κατωτέρω ορισμοί.

1. Η έκφραση «άμεσοι φόροι» δηλώνει τους φόρους επί των μισθών, των κερδών, των τόκων, των ενοικίων, των δικαιωμάτων επί αϋλων αγαθών και επί κάθε άλλης μορφής εισοδήματος, καθώς και τους φόρους επί της ακινήτου περιουσίας.
2. Η έκφραση «επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή» δηλώνει τους δασμούς, άλλα δικαιώματα και άλλες φορολογικές επιβαρύνσεις μη απαριθμούμενες αλλού στις παρούσες σημειώσεις, που εισπράττονται κατά την εισαγωγή.
3. Η έκφραση «έμμεσοι φόροι» δηλώνει τους φόρους επί των πωλήσεων, ειδικούς φόρους καταναλώσεως, φόρους κύκλου εργασιών και τον φόρο προστιθεμένης αξίας, φόρους επί των παραχωρήσεων, τέλη χαρτοσήμου, φόρους μεταβιβάσεως, φόρους επί των αποθεμάτων και των κεφαλαιουχικών αγαθών και φορολογικές προσαρμογές στα σύνορα καθώς και όλους τους άλλους φόρους εκτός από τους άμεσους φόρους και τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή.
4. Οι έμμεσοι φόροι «εισπραττόμενοι σε προγενέστερα στάδια» είναι οι φόροι που εισπράττονται επί των αγαθών ή υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται άμεσα ή έμμεσα για την παραγωγή του προϊόντος.
5. Οι έμμεσοι φόροι που εισπράττονται «κατά το επαναληπτικό σύστημα» είναι οι φόροι που κλιμακώνονται σε πολλαπλά στάδια και εισπράττονται όταν δεν υπάρχει μεταγενέστερος μηχανισμός πιστώσεως φόρου για την περίπτωση κατά την οποία αγαθά ή υπηρεσίες φορολογούμενες σε ένα ορισμένο στάδιο παραγωγής χρησιμοποιούνται σε ένα μεταγενέστερο στάδιο παραγωγής.
6. Η «επιστροφή» των φόρων περιλαμβάνει τις επιστροφές του ποσού του φόρου ή μειώσεις φόρων.